

OSD 5/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 24 kwietnia 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Elżbieta Wołosz
Sędziowie: r. pr. Anna Mościńska
r. pr. Zdzisława Godlewska
Protokolant: apl. radc. Małgorzata Paraschidu

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2013 r. ze skargi
przeciwko r. pr. ur. 27 marca 1972r.,
obwinionemu o to, że:

1. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego naruszającego godność zawodu w życiu prywatnym poprzez uchylanie się od rozliczenia zobowiązania finansowego, wynikającego w konsekwencji z prawomocnego wyroku z dnia 22 marca 2012r. w sprawie o Sygn. akt , mimo że wcześniej, tj. od 1 grudnia 2010r. prowadzone było dochodzenie w postępowaniu dyscyplinarnym ze skargi tego samego pokrzywdzonego, a dotyczące nieprawidłowości w działaniach radcy zarówno na gruncie obowiązków zawodowych, jak i w życiu prywatnym prowadzonego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6 ust. 2 KERP ,
2. nie stawiał się w dniach: 3.10.2012r. i 19.12.2012r. na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP i nie przedstawił żadnego wiarygodnego usprawiedliwienia nieobecności, mimo prawidłowego doręczenia wezwania, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 47 KERP,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 oraz art. 47 KERP

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu określonego w punkcie 1 i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza mu karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 2 lat oraz na podstawie art. 65 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zakaz wykonywania patronatu na okres lat 2.

2. Uznaje r. pr. [REDACTED] za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu określonego w punkcie 2 i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza mu karę upomnienia.
3. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r. pr. [REDACTED] kosztami postępowania w kwocie 623,20 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED]

L. Godderski

[REDACTED]

[REDACTED]

Za zgodność
z oryginałem

Sygn. akt: OSD 5/13

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE], na podstawie skargi Pana [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] prowadzącego [REDAKTOWANE] działalność gospodarczą po nazwę [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 01.12.2010 r. wszczęła dochodzenie w sprawie popełnienia przez wymienionego wyżej radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 1, art. 6 ust.1 i 2, art. 11 ust.2 i art. 28 ust.1, art. 29 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2011 r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] przedstawiła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 1, art. 6 ust.1 i 2, art. 11 ust.2 i art. 28 ust.1, art. 29 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego a następnie postanowieniem z dnia 09.05.2012 r. i z dnia 19.12.2012 r. rozszerzyła zarzuty wobec obwinionego radcy prawnego.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] złożyła w Okręgowym Sądzie Dyscyplinarnym w dniu 01 lutego 2013 r. wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (sygn. akt. [REDAKTOWANE] przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] stawiając mu dwa zarzuty, i obwiniając go o to, że:

1) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego naruszającego godność zawodu w życiu prywatnym poprzez uchylanie się od rozliczenia zobowiązania finansowego wynikającego w konsekwencji z prawomocnego wyroku z dnia 22.03.2012 r. w sprawie sygn. akt. [REDAKTOWANE] mimo, że wcześniej tj. od 01.12.2010 r. prowadzone było dochodzenie w postępowaniu dyscyplinarnym ze skargi tego samego pokrzywdzonego a dotyczące nieprawidłowości w działaniach radcy zarówno na gruncie obowiązków zawodowych jaki i w życiu prywatnym to jest popełnienie przez obwinionego radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2) nie stawiał się w dniach 03.10.12 r. i 19.12.12 r. na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] i nie przedstawił żadnego wiarygodnego usprawiedliwienia nieobecności mimo prawidłowego doręczenia wezwania tj. popełnienie przez obwinionego radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 2 oraz z art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

Rzecznik wniósł o orzeczenie wobec obwinionego za czyn opisany w punkcie 1 kary zawieszenia wykonywania zawodu radcy prawnego na okres lat dwóch oraz zakaz wykonywania patronatu na okres lat dwóch, natomiast za czyn opisany w punkcie 2 kary upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez Rzecznika Dyscyplinarnego oraz zebrany na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2013 r., ujawnionym i dopuszczonym w poczet dowodów, ustalił, co następuje:

W dniu 5 października 2006 r. radca prawny [REDAKTOR] przyjął od [REDAKTOR] kwotę 150.000 zł tytułem wynagrodzenia za zabezpieczenie prawne i obsługę prawną transakcji kupna od [REDAKTOR] [REDAKTOR] prawa użytkowania wieczystego gruntu wraz z budynkiem położonym [REDAKTOR] [REDAKTOR]. W sporządzonym pokwitowaniu ww. radca prawny zobowiązał się, że w przypadku niedojścia do skutku przedmiotowej transakcji z winy [REDAKTOR] zwróci otrzymane wynagrodzenie.

Dowód: skarga (k.-1), pokwitowania (k.-2), wyjaśnienia stron składane w toku postępowania i na rozprawie (okoliczność bezsporna)

Transakcja do skutku nie doszła, a obwiniony radca prawny pomimo wielu wezwań do zwrotu przedmiotowej kwoty kierowanych przez skarżącego, kwoty tej nie zwrócił. Skarżący wystąpił do Sądu Okręgowego [REDAKTOR] z powództwem o zapłatę i w dniu 11 stycznia 2010 r. tenże Sąd wydał nakaz zapłaty zasądający od [REDAKTOR] na rzecz skarżącego [REDAKTOR] kwotę 150.000 zł wraz z odsetkami oraz koszty postępowania. Pomimo uprawomocnienia się nakazu obwiniony dłużnej kwoty nie zapłacił lecz wniósł sprzeciw do tego nakazu.

Dowód: wezwania do zapłaty kierowane do obwinionego wraz z dowodami odbioru (k.9-14), kserokopia nakazu zapłaty z dnia 11.01.2010 r. (k. – 3), dokumenty związane z wniesieniem sprzeciwu przez obwinionego (k.35-41) wyjaśnienia stron

W wyniku przeprowadzonego postępowania przez Sąd Okręgowy [REDAKTOR] w dniu 22.03.2010 r. zapadł wyrok zasądający od obwinionego radcy prawnego na rzecz skarżącego ostatecznie kwoty 50.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami

procesu. Strony niniejszego postępowania nie odwołały się od przedmiotowego orzeczenia, które stało się prawomocne.

Dowód: -kserokopia wyroku Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 22.03.2012 r. (k. 114)

Obwiniony pomimo prawomocności wymienionego wyżej orzeczenia i wezwania do zapłaty długu nie uregulował. Skarżący złożył wniosek o przymusową egzekucję należności do Komornika Sądowego [REDAKTOWANE]. Obwiniony nie stawiał się na wezwanie komornika, przeprowadzone czynności egzekucyjne nie przyniosły efektu. Komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne przesłała do skarżącego zawiadomienie o bezskutecznej egzekucji prowadzonej przeciwko obwinionemu radcy prawnemu. Skarżący oświadczył, że czuje się oszukany i pokrzywdzony przez obwinionego radcę prawnego i uważa, że powinien on dostać zakaz wykonywania zawodu na 10 lat.

Dowód: - pismo skarżącego z dnia 18 grudnia 2012 r., (k.-203) oraz z dnia 24.01.2013 r. (k- 209), pismo Komornika z dnia 23.04.2013 r. złożone przez skarżącego na rozprawie - wyjaśnienia stron i świadka złożone na rozprawie w dniu 24.04.2013 r.

Obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2013 r. przyznał się do stawianych mu zarzutów. Oświadczył, że nie ma pieniędzy, aby zwrócić dług skarżącym, jest mu przykro i postara się jak tylko uzyska jakieś środki do zwrotu pieniędzy skarżącym.

Obwiniony przyznał również, że nie może usprawiedliwić braku swojego stawiennictwa na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego w dniach 03.10.12 r. i 19.12.12 r.

Dowód: - wyjaśnienia składane przez obwinionego na rozprawie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co, następuje:

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz ustalania faktyczne wskazują, że zarzuty przedstawione przez Rzecznika Dyscyplinarnego wobec obwinionego są zasadne a wina obwinionego nie budzi wątpliwości.

Bezspornym jest, że obwiniony nie uregulował swojego zobowiązania finansowego wobec skarżącego, chociaż ostatecznie wobec zakończonego prawomocnym wyrokiem postępowania sądowego zarzutem może być objęte nieuiszczenie kwoty zasądzonej tymże

wyrokiem. Niewątpliwie uchylanie się od uregulowania wymaganych zobowiązań finansowych jest deliktem także dyscyplinarnym. Zwłaszcza, gdy zobowiązanie to dotyczy rozliczeń z byłym klientem. Nierozliczenie się finansowe ze swoich zobowiązań oraz działania mające opóźnić powstanie takiego obowiązku na skutek prawomocnego orzeczenia sądowego jest ciężkim przewinieniem dyscyplinarnym. Radca prawny nie może tłumaczyć się tym, że poniósł szereg porażek biznesowych i w związku z tym nie może rozliczyć się z byłym klientem. Niepowodzenia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez radcę prawnego nie mogą wpływać na jego rzetelność w wykonywaniu zobowiązań wobec klientów. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dał wiary, oświadczeniom obwinionego, że zwróci dług skarżącemu, gdy tylko uzyska na to środki, gdyż obwiniony nie potrafił wskazać w jaki sposób środki te uzyska. Zachowanie obwinionego radcy prawnego uznać należy za naganne nie licujące z godnością zawodu radcy prawnego. Radcę prawnego obowiązuje szczególna staranność i skrupulatność w prowadzeniu spraw, a stosunki między stronami powinny być oparte na zaufaniu.

Stosownie do treści art. 6 KERP radca prawny jest obowiązany wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego. Klienci zwracający się o pomoc prawną do profesjonalisty radcy prawnego oczekują rzetelnego ich potraktowania i skrupulatnych rozliczeń finansowych. W tym przypadku zachowanie obwinionego jest sprzeczne z etyką zawodową.

Działając w powyżej opisany sposób obwiniony naruszył swym postępowaniem przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który w art. 6 nakazuje radcy prawnemu wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych ale również w życiu prywatnym.

Niewątpliwie obwiniony naruszył również art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego nakazujący radcy prawnemu stawić się na wezwanie dziekana, rady izby, sądu dyscyplinarnego bądź przez rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcę w wyznaczonym terminie, a w razie zaistnienia poważnej przeszkody – usprawiedliwić niemożność stawiennictwa. Obwiniony pomimo prawidłowego zawiadomienia nie stawił się dwukrotnie na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego w dniach 03.10.2012 r. i w dniu 19.12.2012 r. i nie usprawiedliwił należycie swojej nieobecności.

Stosownie do treści art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny wykonując swój zawód podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, jak i za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Odpowiedzialność za naruszenie Zasad Etyki lub uchybienie godności zawodu odnosi się do zachowań w dziedzinie zawodowej, ale i w dziedzinie publicznej, a także w życiu prywatnym. Istota zawodu zaufania publicznego powoduje, iż radca prawny powinien się godnie zachowywać również poza wykonywaniem zawodu, gdyż takie jego zachowanie leży w interesie korporacji radcowskiej. W świetle ujawnionego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego można stwierdzić z całą pewnością, że radca prawny [REDAKOWANE] dopuścił się czynów, które realizują przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgodnie z powyższym, w wyniku stwierdzenia rażącego naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało uznać ww. radcę prawnego za winnego popełnienia zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.2 i art.47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Pomimo, że obwiniony radca prawny przyznał się do zarzucanych mu czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wnioskowana przez Rzecznika Dyscyplinarnego kara jest adekwatna do popełnionych przez niego przewinień i wymierzył obwinionemu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych, za czyn określony w pkt 1 sentencji wyroku karę dyscyplinarną w postaci kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego na okres lat dwóch oraz na podstawie art. 65 ust. 2 pkt 2b ustawy o radcach prawnych zakaz wykonywania patronatu na dwa lata, a za czyn określony w pkt 2 sentencji wyroku na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych karę dyscyplinarną w postaci kary upomnienia. Sąd uznał, iż orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oraz charakteru naruszeń.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych (wykaz w aktach sprawy).

Orzeczenie nie jest prawomocne, służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.

Zdzisław Godlewski

Włodzisław Opatowicz

Anna Maria Morawiska

Za zgodność
z oryginałem

